

Sygnatura akt: V GC 1196/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 17 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 03 stycznia 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – A. K.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz powoda A. K. kwotę 5 566,27 złotych (pięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt sześć złotych dwadzieścia siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5 116,27 złotych od dnia 01 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 868,56 złotych (osiemset sześćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. zwraca pozwanemu kwotę 153,00 złote (sto pięćdziesiąt trzy złote) tytułem nadpłaconej opłaty.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1196/16

UZASADNIENIE

Powód A. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. K. w T. wniósł w dniu 12 kwietnia 2016r. do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. o zapłatę kwoty 3.923,05 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, nabył w dniu 17 września 2015r. od pierwotnego poszkodowanego K. W. (1), na podstawie umowy cesji, wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu odszkodowania za szkodę rzeczową w pojeździe marki M. o nr rej. (...). Zbywca wierzytelności – poszkodowany w dniu 31 stycznia 2015r. był właścicielem pojazdu i w tym dniu powyższy pojazd został uszkodzony w kolizji drogowej. Sprawca szkody kierował pojazdem, którego posiadacz zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Pozwany po zgłoszeniu faktu powstania szkody dokonał oględzin przedmiotowego pojazdu i sporządził kosztorys naprawy na podstawie którego złożył poszkodowanemu oświadczenie o przyznaniu odszkodowania w kwocie 6.746,73 zł. Z kosztorysu wynika, że pozwany zaniżył stawki roboczogodzin prac naprawczych, a także bezpodstawnie obniżył

wartość materiałów i zastosował amortyzację cen części, które miały być wykorzystane do naprawy. Powód przed złożeniem pozwu zlecił oszacowanie wysokości szkody, a po uzyskaniu opinii określił różnicę należną do wypłaty od strony pozwanej na kwotę 3.923,05 zł, tj. części odszkodowania nie wypłaconej przez pozwanego. Pismem z dnia 10 marca 2016r. wezwał pozwanego do zapłaty tej kwoty, przekazując jednocześnie zawiadomienie o dokonanym przelewie wierzytelności.

Do pozwu załączono umowę przelewu wierzytelności z dnia 17 września 2015r., zawiadomienie o przelewie wierzytelności, decyzję pozwanego o wypłacie odszkodowania, (...)– E. `s nr (...) z dnia 19 kwietnia 2015r., kalkulacja naprawy wykonanej przez (...) Sp. z o.o. dla pozwanego z dnia 21 stycznia 2016r. z fakturą (...) z 10 marca 2016r. za wykonanie kalkulacji szkody na kwotę 553,50 zł.

W dniu 21 kwietnia 2016r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Tarnobrzegu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego zapłacił na rzecz poszkodowanego K. W. (2) odszkodowania za koszty naprawy jego pojazdu w łącznej kwocie 6.746,73 zł. Odszkodowanie to zdaniem pozwanego pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że uszkodzony M. (...) nr rej. (...) w dacie szkody był pojazdem 12 – letnim. Żądanie powoda jest nieuzasadnione i pozostaje w sprzeczności z zasadą minimalizacji szkody.

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2016r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

Pismem procesowym z dnia 7 lipca 2017r. pełnomocnik powoda zmienił pierwotne żądanie pozwu w ten sposób, że zamiast zasądzenia od pozwanego kwoty 3.619,19 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2015r. do dnia zapłaty wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 9.75,13 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2015r., w tym od dnia 1 stycznia 2016r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. W. (1) zawarł w dniu 20 lipca 2014r. z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz umowę Auto Casco na okres od 20 lipca 2014r. do 19 lipca 2015r. Ubezpieczenie zawarto na podstawie przepisów ustawy, OWU i SWU o numerach wzorów podanych w treści Polisy.

Dowód: Polisa nr (...) (k.215 akt),ogólne warunki ubezpieczenia

(...) Casco (k. 211 – 214 akt)

Pozwany w dniu 24 kwietnia 2015r. przyznał poszkodowanemu K. W. (1) odszkodowanie z tytułu szkody z dnia 31 stycznia 2015r. w wysokości 6.746,73 zł, zgodnie z kalkulacją z dnia 19 kwietnia 2015r. Szkodę zlikwidowano na podstawie OWU AC zatwierdzonych uchwałą zarządu obowiązująca od 19.11.2012r.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 24.04.2015r. (k. 16 akt) kalkulacja

naprawy (k. 17 – 20 akt)

Właściciel pojazdu K. W. (1) w dniu 17 września 2015r. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była cesja wierzytelności przysługującej zbywcy w stosunku do pozwanego, wynikającej z dochodzenia należności z tytułu uszkodzenia pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 31 stycznia 2015r. Pozwany został zawiadomiony o dokonaniu przelewu wierzytelności pismem z dnia 17 września 2015r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 16.02.2016r. (k. 14 akt),

zawiadomienie o dokonaniu przelewu wierzytelności (k. 15 akt).

W dniu 21 stycznia 2016r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. opracował Kalkulację naprawy nr (...), w której wyliczono koszty naprawy na kwotę 10.669,78 zł (8.674,62 zł netto). Za wykonanie kalkulacji szkody ustalono wynagrodzenie w kwocie 553,50 zł, które objęto fakturą (...) z 10 marca 2016r.

Dowód: kalkulacja z 21.01.2016r. (k.21–26 akt), faktura VAT nr (...) (k. 27

akt)

Koszty naprawy uszkodzeń pojazdu marki M. (...) o nr. Rej. (...) powstałych w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 31 stycznia 2015r. , niezbędne do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynoszą według systemu A. przy zastosowaniu nowych części zamiennych oryginalnych pochodzących z sieci dealerskiej M. (...) i stawek robocizny stosowanych przez warsztaty nie posiadające autoryzacji M. działające na rynku lokalnym miejsca zamieszkania właściciela pojazdu w zakresie naprawy ustalonym na podstawie analizy materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynoszą 18.076,87 zł.

Koszty naprawy uszkodzeń przy zastosowaniu nowych części zamiennych porównywalnej jakości oznaczonych P,PJ,PT i nowych oryginalnych nie sygnowanych logo producenta oznaczonych literami Q w systemie A. i stawek robocizny stosowanych przez warsztaty nie posiadające autoryzacji M. (...) działające na rynku lokalnym miejsca zamieszkania właściciela pojazdu w tym samym zakresie naprawy wynoszą 15.821,86 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego inż. J. W. (k. 125–

145 akt)

Okres eksploatacji pojazdu to 140 miesięcy. Wyluczając pierwszy rok eksploatacji zgodnie z zapisami w OWU w kosztorysie naprawy należało uwzględnić 55% amortyzacji na części z wyłączeniami. Kosztorys według systemu A. przy zastosowaniu nowych części zamiennych oryginalnych pochodzących z sieci dealerskiej M. (...) z uwzględnieniem ich amortyzacji 55% zgodnie z OWU §8 ust. od 27 do 29 oraz średnich stawek robocizny stosowanych przez warsztaty na danym terenie wynosi 11.863 zł brutto. W opinii przyjęto ceny części oryginalnych z uwzględnieniem potrącenia amortyzacji. Przyjęta w polisie amortyzacja może być dokonywana od cen części oryginalnych a nie od zamienników.

Dowód: opinia uzupełniająca biegłego sądowego inż. J. W.

(k. 220 – 236 akt) ustne wyjaśnienia biegłego (00:02:21 – 00:12:54

minuta rozprawy z dnia 3.01.2018r.)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego sądowego J. W..

Sąd zważył co następuje:

Dochodzone pozewm roszczenie wynika z umowy ubezpieczenia przez którą ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 kodeksu cywilnego). Zgodnie z art. 809 § 1 k.c. ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia.

Poszkodowany oraz pozwany zawarli umowę dobrowolnego ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco, potwierdzonego polisą, do której dołączono ogólne warunki ubezpieczenia Auto - Casco.

Dokumenty te określają łączącą strony umowę i wzajemne obowiązki stron.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Postępowanie dowodowe wykazało, że pozwany niesłusznie zaniżył wysokość odszkodowania wypłaconego ubezpieczonemu, ustalając je w kwocie 6.746,73 zł. Zgodnie z opinią biegłego sądowego koszt naprawy pojazdu wynosi 11.863 zł.

Różnica pomiędzy ustalonym przez Sąd odszkodowaniem, a odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego podlegała uwzględnieniu przez Sąd. Uwzględnieniu podlegało również żądanie zasądzenia kwoty kosztów poniesionych przez powoda na uzyskanie kalkulacji naprawy przez podmiot zewnętrzny, jako niezbędnych do celowego dochodzenia praw. Roszczenie to zostało jednak uwzględnione w kwocie netto albowiem powód może rozliczyć podatek VAT.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty zawiadomienia o wypadku.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił żądania powoda.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone i stosunkowo je rozdzielono.

Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa ustalona od wartości przedmiotu sporu 9.525,13 zł (9.075,13 zł + 450 zł) wynosząca 477 zł, wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej kwocie 1.230 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone wysokości po 2.400 zł na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 5 listopada 2015r. poz. 1800) i w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Łącznie koszty wyniosły 6.541 zł. Powód poniósł koszty w wysokości 3.587 zł, a powinien ponieść w kwocie 2.718,44 zł albowiem przegrał sprawę w 41,56%. Różnica tych kwot podlegała zwrotowi od pozwanego.

Ponadto Sąd zwrócił pozwanemu nadpłaconą część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (1.400 zł – 1.230 zł) albowiem strony uiściły zaliczki na poczet opinii biegłego w kwotach po 700 zł.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś